

Odluka o donosenju Zakona o visokom sudskom Vijeću Bosne i Hercegovine

Koristeći se ovlaštenjima koja su mi data u članu V. Aneksa 10. (Sporazum o sprovođenju civilnog dijela Mirovnog ugovora) Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, prema kojem je Visoki predstavnik konačni autoritet u zemlji u pogledu tumačenja navedenog Sporazuma o sprovođenju civilnog dijela Mirovnog ugovora; i posebno uzimajući u obzir član II.1. (d) prethodno spomenutog Sporazuma prema kojem Visoki predstavnik “pruža pomoć kada to ocijeni neophodnim, u iznalaženju rješenja za sve probleme koji se jave u vezi sa civilnim sprovođenjem”;

Pozivajući se na stav XI.2 Zaključaka sa Konferencije o sprovođenju mira održane u Bonu 9. i 10. decembra 1997. godine, a na kojoj je Vijeće za sprovođenje mira pozdravilo namjeru Visokog predstavnika da upotrijebi svoj konačni autoritet u zemlji u pogledu tumačenja Sporazuma o sprovođenju civilnog dijela Mirovnog ugovora kako bi pomogao u iznalaženju rješenja za probleme, kako je prethodno rečeno, “donošenjem obavezujućih odluka, kada procijeni da je to neophodno” u vezi s određenim pitanjima, uključujući (u skladu sa tačkom (c) ovog stava) “mjere u svrhu osiguranja sprovođenja Mirovnog sporazuma na cijeloj teritoriji Bosne i Hercegovine i njenih Entiteta”;

Imajući u vidu komunique Upravnog odbora Vijeća za implementaciju mira usvojenog na sastanku održanom u Briselu 28. februara 2002. godine u kojem se priznaje “značaj osnivanja Visokog sudskog vijeća za Bosnu i Hercegovinu”;

Imajući dalje u vidu komunique Upravnog odbora Vijeća za implementaciju mira usvojenog na sastanku održanom 7. maja

2002. godine u Sarajevu u kojem je navedeno da bi osnivanje jednog Visokog sudskog vijeća “položilo temelje daljoj reformi pravosuđa kao što je reorganizacija sudskog i tužilačkog sistema”;

Svjestan potrebe da se nastavi sa tom reorganizacijom i procesom odabira nakon osnivanja Visokog sudskog i tužilačkog vijeća Federacije Bosne i Hercegovine i Visokog sudskog i tužilačkog vijeća Republike Srpske koji će zajedno činiti jedno Visoko sudsko vijeće na nivou države Bosne i Hercegovine;

Pozivajući se na član III: 5 (b) Ustava Bosne i Hercegovine koji glasi da “u periodu od šest mjeseci od stupanja na snagu ovog Ustava, entiteti će početi pregovore s ciljem uključivanja odgovornosti i drugih pitanja u nadležnost institucija Bosne i Hercegovine...”;

Pozivajući se na član I:2. Ustava Bosne i Hercegovine koji glasi da je “Bosna i Hercegovina demokratska država koja funkcioniše u skladu sa zakonom...”;

Uočavajući da je za jačanje demokratskih principa i vladavine zakona najbitnije da državne institucije Bosne i Hercegovine, između ostalog, imaju ovlaštenje da donose zakone o pravosudnim organima u cijeloj Bosni i Hercegovini i ubuduće u Distriktu Brčko; te

Na osnovu gore navedenog, ovim donosim sljedeću Odluku:

ODLUKA

O DONOŠENJU ZAKONA O VISOKOM SUDSKOM VIJEĆU BOSNE I HERCEGOVINE

Zakon koji slijedi stupa na snagu na privremenom osnovu kako je predviđeno članom 74 ovog Zakona, dok Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine ne usvoji ovaj Zakon u odgovarajućem obliku, bez izmjena i dopuna i postavljanja bilo

kakvih uslova.

Ova Odluka stupa na snagu odmah i biće bez odlaganja objavljena u Službenom glasniku Bosne i Hercegovine i Službenom glasniku Distrikta Brčko.

Sarajevo, 23. maj 2002.

Wolfgang Petritsch

Visoki predstavnik